

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa G. T. i J. T.
przeciwko A. W., H. W. i R. B.
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 21 grudnia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 października 2015 r., sygn. akt V ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) przyznaje adw. M.K. z Kancelarii Adwokackiej w T. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodom z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. - zważywszy zwłaszcza, że zaskarżone orzeczenie cechuje się prawomocnością - może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej przez powodów skardze kasacyjnej sformułowany na s. 2 wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Sformułowane w ujęciu strony skarżącej na s. 2 i na s. 9 - 10 uzasadnienia wniosku zagadnienie nie odpowiada wymaganiu przewidzianemu w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Sprowadza się ono do ogólnikowego zasygnalizowania kwestii poprawnego sporządzania aktów notarialnych do której trudno, ze względu na jej nieprecyzyjne sformułowanie, ustosunkować się. Symptomatyczne jest zresztą, że strona skarżąca przedstawionego zagadnienia nie osadza w jakimkolwiek kontekście prawnym, aczkolwiek skoro ma ono cechować się istotnością z punktu widzenia prawnego, to niezbędne jest umiejscowienie go w płaszczyźnie pogłębionej analizy jurystycznej.

Również przesłanka, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie została wykazana w uzasadnieniu wniosku na s. 2 i s. 9-10. Skarżący nie wskazali bowiem przepisów, których potrzeba dokonania wykładni przez Sąd Najwyższy zachodzi, ani też - poza gołosłownym stwierdzeniem - nie wyjaśnili, na czym miałyby polegać ewentualna rozbieżność w orzecznictwie sądów co do wykładni których przepisów.

W tym stanie rzeczy należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. oraz na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 7, § 13 ust. 4 pkt 2 i §§ 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013 r., poz. 461), stosowanego z mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. 2016 r., poz. 1668).

jw